

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

საქართველოს პარლამენტის
ქრონიკული ბიბლიოთეკა

საბა სვინგელოზი

გალობანი ქრისტეს
განგებულებებისა და
განკაცებისანი

საბა სვინგელოზი
გალობანი ქრისტეს განგებულებისა და
განკაცებისანი

გალობანი ქრისტეს განგებულებისა და განკაცებისანი თქუმულნი ნეტარისა მამისა საბა სზნგელოსისა, კარისა ებისკოპოსისანი, შეხუეწითა ძმისა ჩემისა ვარდანისითა, რომლისა თავნი წითელთა ასომთავართანი მსიტყუველობენ.

ქადაგებულსა არსთა დამწყებსა, უსაწყისოსა ნათელთა, მამასა ძით და სულით წმიდითურთ, ღმერთსა ერთარსებით ქებულსა, სამგუამოვანსა ბრწყინვალეზასა, ვადიდებდეთ; აღვიმსთოთ პირსა მისსა აღსარებითა და ფსალმუნითა უღაღადებდეთ მას!

რომლისაგან პირველად არს-იქმნეს საცნაურნი ხილულნი და უხილავნი, ბუნებითა ნივთნი ხატად თვსად დაჰზადა კაცი სახიერებით პატივითა დიდებულითა; უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა და ვცხონდეთ!

იხილნეს მოსწავებით მამათმთავარმან აბრაჰამ, მოსე და ესაია, ყოველთა წინაძსწარმეტყუელთა, ხატნი ჩუენებით ღმრთისანი, სიტყვსა ღმრთისა ჯორცთ-შესხმისა ქადაგთა. წყალობაჲ და ჭემმარიტებაჲ ვიდოდიან წინაშე პირსა შენსა! სახე იყო მაყუალი ხატისა ყოვლად-წმიდისა შენისაჲ, ქალწულო ღმრთისმშობელო, სიტყვსა ღმრთისა ხატსა ზესთ უთესლოდ ქალწულებით ჯორც-შესხმითა მშობელო! ღმერთო მაცხოვარო, დავითისთვს მონისა შენისა ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა ცხებულისაგან!

ტომისგან დავითისა, სამეუფოთა ძირთაგან, ყოვლად შუენიერად ნაყოფად საყდართა დასჯედ, ჩუენ ზედა გამოაჩინე ნათელი პირისა შენისაჲ და უკუნ იქცეს მწვალებელნი პირისაგან დიდებისა შენისა, რამეთუ სიმართლენი შეიყუარნა, სიწრფოებანი იხილნა პირმან შენმან, უფალო, ნათლითა პირისა შენისაჲთა ვიდოდიან!

ესრეთ ვიხილეთ ნათელი ნათლითა შენითა, უფალო, ჯორციელ ქმნული ხატი თვნიერ ნივთთა, ჯელით უქმნელი, ზესთა დიდებისა სფერთასა ახოვან-ჰყავ და სიმართლენი შეიყუარენ და წრფელთა იხილონ პირი შენი. ვჰლოცევდ პირსა შენსა ყოვლითა გულითა ჩემითა, შემიწყალე მე

სიტყვსაებრ შენისა! ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო, ნეტარებად მიანიჭე ქადაგთა შენთა მოციქულთა! ნეტარ არიან თუალნი მხედველნი და ყურნი, რომელთა ესმის, რომლისა ხილვად სუროდა წინადაწარმეტყუელთა მართალთა პირველ, მაუწყენ მე, უფალო, გზანი ცხორებისანი და აღმავსე მე სიხარულითა პირისა შენისადათა!

მაუწყენ რად, მეუფეო, ჩუენ გზანი ცხორებისანი, აღმავსენ სიხარულითა ყოვლად ბრწყინვალედ პირის შენის ხატით და სულით შენით საღმრთოდთ, ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა მონათა შენთაგან! აღგიარებენ, უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმენს ყოველნი სიტყუანი პირისა შენისანი!

რაჟამს ესმა მოსლვად შენი წინადაწარმეტყუელთა, ქრისტე, გული უთქუმიდა ხილვად რომელსა ვხედავთ, ვითარცა სარკითა და სახითა, ხატსა შენსა, და მხილველნი სანატრელ ვიქმნებით, რამეთუ არა ბაგეთაგან ზაკულთა პირით შენითგან მრთ[ე]ლობად ჩემი გამოვედინ!

თანა აღვავლენთ პატივსა პირმშოდსა ხატისა სახესა არა ბაგეთაგან ზაკულთა, პირით შენით რად განმართლებად ჩემი გამოვედინ და სიმართლით ვეჩუენო პირსა შენსა. რამეთუ მისცე მას კურთხევად უკუნითი უკუნისამდე და ახარო მას სიხარულითა პირისა შენისადათა! ისმინეთ, მორწმუნენო, უწყებულნი ესე ნიჭნი, უკუნითი უკუნისამდე კურთხევად მოგუეცეს ქრისტეს ხატისაგან, რომელმან გუახაროს სიხარულითა პირისა მისისადათა: სიტყვთა უფლისადათა ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისადათა ყოველი ძალი მათი!

სიტყვთა შენითა, უფალო, ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისადათა ყოველი ძალი, და კუამლი რისხვსა და ცეცხლი პირისა შენისადა შესწუვიდეს მგმობართა ხატისა შენისათა. ესე არს ნათესავი, რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა! ხატსა უხრწნელსა ღირს ქმნილი ნათესავი ვეძიებთ, ხოლო ვეძიებთ ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა, მწვალებელთა საჯუმილისა დამსხმელსა. შენ გრქუა გულმან ჩემმან: უფალი მოვიძიო, გამოვიძია შენ

პირმან ჩემმან, პირი შენი, უფალო, მოვიძიო!ამიერ გულმან ჩემმან უფალი მოიძიენ, პირი შენი უფალო მოვიძიო, ნუ გარე მიიქცევ პირსა შენსა რისხვთ მონისა შენისაგან. გამოჩნდა ჩუენ ზედა ნათელი პირისა შენისაჲ, უფალო!ტაძარ მკვდრ ღმრთისა და თანამკვდრ ქრისტესა ვიქმნნეთ და სუფევისა და დიდებისა თანაზიარ, და მეფობისა თანახატ, ვითარცა გვბრძანებს პავლე: "ოდესმე მოვიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისსა"!ოდეს მოვიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისსა, სცეს სიკეთესა ჩემსა ძალი, რათა არა შევძრწუნდე და პირი გარემიმაქციოს. გზა უყავთ მას, რომელი-იგი ამაღლდა

დასავალით; უფალ არს სახელი მისი და იხარებდით მის წინაშე და შეძრწუნდით პირისა[გან] მისისა!

მეგობარ ქრისტესა და არა მონა ბრძანებითა საუფლოდთა თქუენ მეგობარნი ჩემნი ხართ; იქმნა საკუთარ ანტონი განთქუმული, სერაზინ ექმნა რაჲ ხატსა ქრისტესსა აღმომყვანებელი ედესით ქართლად, დაფარენ იგინი საფარველსა პირისა შენისასა, აღმრვისაგან კაცთაჲსა დაიცვენ იგინი!

ესე პირმშოდ ხატი აღმობრწყინდა და გამოეჩინა პირისა [მიერ] მოციქულისა ნაწილსა უბიწოდსა დედისა ქალწულისსა, და გუაცხოვნა წყალობითა თვისითა და დაგუფარნა საფარველსა ქუეშე განგდებულნი პირისაგან თუალთა მისთაჲსა. პირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძვრისათა მოსრვად ქუეყანით საჯსენებელი!ორი ბუნებითა, ღმერთეებისა და კაცებისაჲთა, ხატი ერთი სიტყუსა ღმრთისა ჯორცშესხმულისაჲ, პირი მოქმედთა ძვრისათა მომსპოლველი, სახიერ გუყოფს მადიდებელთა, ხოლო მეგობართა რისხვთ მიაქცევს. გარე მიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უსჯულოებანი ჩემნი აჰკოცენ!

ხატი და დიდებაჲ და ბრწყინვალებაჲ მამულისა არსებისაჲ უსჯულოებათა ჩუენტა ამკოცვლად მოგუენიჭა, რომლისა სასოებით მძნობელნი ვკმობდეთ: პირისა შენისაგან ნუ განმაგდებ და სულსა წმინდასა შენსა ნუ მიმიღებ. ავამაღლებდეთ უფალსა ღმერთსა ჩუენსა,

თაყუანის-ვსცემდეთ მთასა წმინდასა მისსა!

ერო წმიდაო ქრისტიანეთაო, მღდელთ-მთავარნო და მეფენო, მამანო და დედანო, ყრმანო და მოხუცებულნო, ჭაბუკნო და ქალწულნო, წმიდა[სა] ხატსა ქრისტეს ღმრთისასა თაყუანის ვსცემდეთ! აღდეგინ ღმერთი და განიბნივნენ მტერნი მისნი და ივლტოდენ მოძულენი მისნი პირისაგან მისისა! ქრისტე, მიწყალენ და მაკურთხენ ჩუენ და გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა და შემიწყალენ ჩუენ. აღდეგ და განაბნიენ ყოველნი მტერნი ურწმუნონი, მედგარნი, ეგრეთ წარწყმდენ ცოდვილნი პირისაგან მისისა და მართალნი იხარებდენ!

მრავლით კერძო რაჲ და მრავლით სახით ეტყოდა მამათა წინადაწარმეტყუელთა მიერ უკუანადასკნელ მხოლოდშობილისა ძისა მიერ, რომელმან ურწმუნონი განყარნეს პირისაგან მისისა და შეაჩუენნეს. ისმინე ჩემი, უფალო, რამეთუ ტკბილ არს წყალობაჲ შენი, მრავლითა მოწყალებითა შენითა მოიხილე ჩუენ ზედა!

ეტყოდა ღმერთი მოსეს: კმაჲ ჩემი გესმოდის შორის ცეცხლისა და მსგავსებაჲ ჩემი არა იხილო, ხოლო ჩუენ ღირს ვიქმნენით ჯორცითაცა ხილვად შობითა ქალწულისაგან, გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა და დავიცვენ სიმართლენი შენნი! ნეფსით დამდაბლდი ჯორცთა ჩემთა მიმხუმელი, ნეფსით ტილოჲ ხატითა ელვარე-ჰყავ, ნეფსით საუფლოჲ პირი კეცთა ზედა ასტვფრე შეუძრველო ბეჭედო და ხატო მამისა არსებისაო, გუამოვანო სიტყუაო, სიბრძნეო და ძალო! ამბორს გიყოფთ, თაყუანის-გცემთ და შეგიტკობთ თუალითა, ბაგითა და გულითა შეგიმთხუევთ. წყალობითა შენითა მაცხოვრე მე და დავიმარხნე წამებანი პირისა შენისანი!

ვითარცა ნივთსა, რომლითა იქმნა ცხორებაჲ ჩუენი, საღმრთოდთა მოქმედებითა აღსავსესა ვჰმსახურებ, პატივს-ვსცემ და თაყუანის-ვსცემ. ნივთ-აგებულ არიან ჯორცნი სიტყუსა ღმრთისა ქრისტესნი, შეძრწუნდენ პირისა მისისაგან ჰურიანი, პირისაგან ღმრთისა ისრაილისა, და დაინთქნენ უფსკრულსა ბნელისასა. აღდეგ და ნუ დამაგდებ სრულიად,

რად გარე მიიქცევ პირსა შენსა და დაივიწყებ გლახაკობასა ჩუენსა და ჭირსა! ანუ არა ნივთ არსა სამგზის სანატრელი ძელი ჯუარისაჲ ყოვლად სამსახურებელი და წმიდაჲ ადგილი თხემისაჲ, ცხორება-შემოსილი კლდე წმიდაჲ, საფლავი, წყარო ცხორებისა და აღდგომისა ჩუენისაჲ, მომწუარნი ცეცხლითა და მოოჯრებულნი რისხვთა პირისა შენისაჲთა წარწყმდეს ჰურიათა ღმრთის-მბრძოლნი ბანაკნი. ქუეყანაჲ შეიძრა და ცანიცა წთოდეს პირისაგან ღმრთისა სინაჲსა, პირისაგან ღმრთისა იერუსალიმისა! რამეთუ ნივთ არს ჯორცი და სისხლი ქრისტესი, ცხოველსმყოფელი იგი ტრაპეზი, მომცემელი ჩუენდა პურსა ცხორებისასა, წმიდაჲ სახარებაჲ აღწერილი, მოვიკსენო საკვრველებათა მისთაჲ, რომელ ქმნა ნიშნი და სამართალნი პირისაგან უფლისა ღმრთისა იაკობისსა, რომელსა ავამაღლებთ უკუნისამდე, რამეთუ შენთჳს დავითმინე ყუედრებაჲ, დაფარა სირცხვლმან პირი ჩემი!

დასჯისა ნივთთა, რომლითა ვსნაჲ მოგუენიჭა, ჯუარსა, ლახუარსა, ლერწამსა, სამსჭუალთა და ღრუბელსა, რომელთა მიერ ტანჯულ და გინებულ-ყვეს ღმერთი ღმრთის მკლველთა ჰურიათა, ვჰმსახურებ, თაყუანის- ვსცემ, ვითარცა მიზეზთა ცხორებისა ჩემისათა. ვიდრემე ვი[დო]დე სულისა შენისაგან და პირისა შენისაგან, ვიდრემე ვივლტოდე!

აქუენდა პირველსა მასცა კარავსა სამართალი მსახურებათაჲ წმიდაჲ იგი მსოფლიოდ, ხოლო ეკლესიასა მსახურებათა უმჯობესთაჲ ჰქონან სიწმიდეთა ხატნი ნივთიერთა ფერთანი, რომელნი აღგვყვანებენ ჩუენ უნივთოდსა ღმრთისა მსთუად. შეისმინე ჩემი უფალო, რამეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა, ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან!

ნეტარებისა ჳელითა ღმრთის-მხილველ იქმნეს წმიდანნი, ხოლო ჩუენი ესეცა მსახურებაჲ ხატი არს ყოფადთა მათ კეთილთაჲ, თვთ მათ საქმეთა ზეცისა ისრაელი მისთა ჳელით უქმნელისაჲთა, ვითარცა დასწერს საღმრთოდ მოციქული!

იქადოდენ წმიდანნი დიდებითა და იხარებენ სარეცელსა ზედა მათსა, ამაღლებაჲ ღმრთისაჲ პირსა შინა მათსა!

სამართლად იქადოდენ წმიდანი დიდებითა, ამაღლებაჲ ღმრთისაჲ პირსა შინა მათსა, სჯული პირისა უფლისაჲ პირისა მათსა მარადის, რომელნი ჭემმარიტად სიტყვს ღმრთისა მშობელსა საკუთრად ღმრთისმშობელად თაყუანის გცემენ!